JULY 2026

Eyes on High

A BANGALORE DIOCESE PUBLICATION

TWELVE PATHS ONE MISSION

ON THE LIVING FAITH OF THE APOSTLES

In Loving and Reverent Memory
on his

10th Anniversary

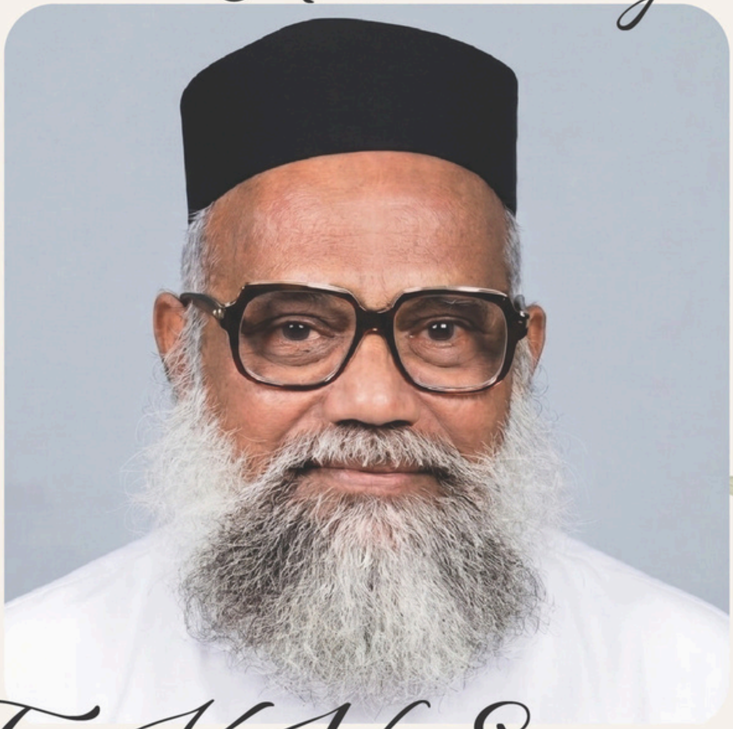

Fr. K.V. Samuel

(23 Feb 1935 – 26 Jul 2016)

Chakkittadathu Kuttiyil

Chandanappally, Pathanamthitta

Fondly Remembered by Friends & Family

Parishes Served:

- St. Mary's Orthodox Cathedral, Ernakulam
- St. Gregorios Orthodox Cathedral, Hyderabad
- St. Thomas Orthodox Cathedral, Chennai
- St. Thomas Orthodox Church, Kolkata
- St. Mary's the Theotokos Indian Orthodox Cathedral, Kuala Lumpur, Malaysia
- St. John's Orthodox Syrian Church, Pathichira
- St. Mary's Orthodox Syrian Church Panayampala
- St. George Orthodox Church, Oonnukal
- Mar Gregorios Orthodox Church, Edappavoor
- Mar Shemavoon Dasthooni Orthodox Syrian Cathedral, Kumbazha
- St. Peters Orthodox Valiyapally, Kizhavalloor
- St. Stephens Cathedral, Makkankunnu
- St. Mary's Orthodox Valiapally, Prakkanam
- Mar Kuriakose Orthodox Church, Palamoodu
- St. Gregorios Orthodox Church, Pathanamthitta

Eyes on High

SAINT THOMAS THE APOSTLE 02

EDITOR'S NOTE 03

EDITORIAL 04

CONSECRATION OF ST. GEORGE CHAPEL 05

THE FORGOTTEN WARNING FROM JUDAS ISCARIOT 08

THE MISSION 10

PILGRIMAGE TO COONEN CROSS CHURCH 12

MY CREATOR 14

IS IT CHRISTIAN TO SAY GOOD MORNING 14

HEALING WITHOUT HARM 16

FOOTHILLS 18

SEVENTY EVANGELISTS 20

KEEP YOURSELVES HOLY 23

SAINT THOMAS' TRANSFORMATION 26

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY

SAINT THOMAS THE APOSTLE:

PATRON FATHER OF THE MALANKARA ORTHODOX CHURCH

Saint Thomas the Apostle holds a unique and honored place among the Twelve Disciples of our Lord Jesus Christ. He is remembered not only for his faith, but also for bringing the Gospel to our land. He is venerated as the Founder and Patron Father of the Malankara Orthodox Syrian Church in India.

1. The Apostle of Faith and Confession
St. Thomas was called by Christ to be one of His closest companions. Though he struggled with doubt after the Resurrection, his encounter with the Risen Lord led him to the greatest confession in the Gospels: "My Lord and my God!" (St. John 20:28)

This confession reveals his deep faith and love for Christ.

2. The Apostle to India
After the descent of the Holy Spirit at Pentecost, the Apostles went forth to preach to all nations. According to ancient tradition, St. Thomas received India as his mission field.

In 52 AD, he arrived at Kodungalloor on the Malabar Coast. He preached the Gospel of Christ with boldness and established seven churches at Kodungalloor, Kollam, Niranam, Nilackal, Kokkamangalam, Kottakkavu, and Palayoor. Through his apostolic ministry, the foundation of the Christian faith was laid in India.

3. Founder of the Malankara Church
Because the Church in India was planted directly by an Apostle, we are called Mar Thoma Nazranis, the Christians of St. Thomas. The Malankara Orthodox Syrian Church traces its origin, faith, and apostolic succession to St. Thomas. For this reason, we honor him as the Patron Father and Founder of our Church in India.

4. Martyrdom and Legacy
St. Thomas carried the Gospel beyond Kerala to other parts of India. He finally reached Mylapore near present day Chennai. While praying on St. Thomas Mount in 72 AD, he was martyred for Christ. His holy tomb at Santhome Basilica in Chennai remains a great center of pilgrimage.

The life of St. Thomas teaches us three things: to be honest in our doubts, firm in our faith, and courageous in our witness.

May the prayers and intercessions of Mar Thoma Sleeha strengthen our Church and keep us faithful to the Gospel he delivered to us.

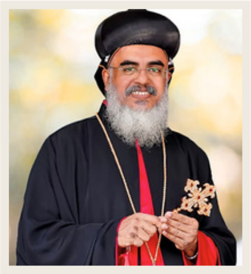

His Grace Geevarghese Mar Philoxenos
President- Eye on High Magazine,
Assistant Metropolitan of The Diocese of Bangalore
Metropolitan of the Diocese of Madras

Editor's Note

Rituals and religious observances alone do not make our spiritual life complete. No matter how often we bow down in prayer, if God is not truly present in our hearts, our spiritual life will never be complete.

If we are not reconciled with our brothers and sisters, if we do not cleanse our hearts of evil and hatred, and if we continue to harm others, then no matter how much we pray or shed tears before God, we may not even be worthy of reaching the very boundaries of the Kingdom of God.

Courtesy: His Holiness Baselios Marthoma Paulose II.

Mathew Jacob
CHIEF EDITOR

Editorial

Fr. Skariah Mathew
Managing Editor

പരിശുദ്ധാത്മാവ്, പാപത്തെ കുറിച്ചും, നീതിയെക്കുറിച്ചും,ന്യായവിധിയെ കുറിച്ചും, നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുമെന്ന കർത്താവിന്റെ മൊഴി വിശുദ്ധ-യോഹന്നാൻ പതിനാറിന്റെ എട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. സെഹിയോൻ മാളികയിൽ പ്രാർത്ഥന നിരതരായി കാത്തിരുന്ന കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യ ഗണത്തിൻമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അഗ്നിയായി ഇറങ്ങി വസിച്ച അവരെ വിവിധ വരങ്ങളാലും ദാനങ്ങളാലും പൂർത്തീകരിച്ചതിനാൽ, കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഇവ മൂന്നിലും തങ്ങളെ തന്നെ മാതൃകകൾ ആക്കിയവരാണ്. ഈ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഓർമ്മയും പെരുന്നാളും മധ്യസ്ഥതയും വിശ്വാസ ജീവിത വഴികളിൽ നമുക്ക് ദീപനാളമായി തീരണം.

യേശുക്രിസ്തു ദൈവരാജ്യം പ്രഘോഷിക്കുവാനും ജനതകളെ നേടുവാനുമായി വിശുദ്ധശ്ലീഹന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ അവരിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിച്ച മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ വിശുദ്ധ മാർക്കോസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു(വി. മർക്കോസ് 03:13-19). ക്രിസ്തുവിനൊപ്പം ആയിരിക്കുക- ക്രിസ്തുവിന്റെ നാവായി സംസാരിക്കുക- ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ദൈവരാജ്യം മഹിമിക്കായി അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുക., ഇതുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരായ നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഉത്തരവാദിത്വവും കടമയും.

പുതിയ സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലേക്ക്, ഉള്ള ഇടവകപരമായും ആത്മീയ സംഘടന പരമായും ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുത്ത് നയിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും, ദൈവം ഏൽപ്പിച്ച ഉത്തരവാദിത്വവും കടമയും നിർവഹിക്കുവാൻ ഇടയാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ ഭദ്രാസനത്തിന് നാനൂത്തമകമായ വളർച്ചയുടെ ഭാഗമായി വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ ആരാധന ആരംഭിക്കുവാനും വിശ്വാസ സമൂഹ കൂട്ടായ്മ രൂപപ്പെടുത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്ക് മുന്നേറുവാൻ ദൈവം ഏവരെയും ബലപ്പെടുത്തട്ടെ. ബാംഗ്ലൂരിലെ ഡോദ്ദാബെല്ലപുരയിൽ ഉള്ള ഭദ്രാസന വക സ്ഥലത്ത്, ഒരു ദേവാലയം പണിയുവാനും, അത് അഭിവന്ദ്യ ഇടവ മെട്രോ പോലത്തെ ഗീവർഗീസ് മാർ ഫിലാക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങളാൽ വിശുദ്ധ മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്തു, അവിടെ ക്രമമായി ആരാധന നടത്തുവാനുമായി നമുക്ക് സാധിച്ചു വരുന്നു. അതോടൊപ്പം അവിടെയുള്ള തുടർ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഇതൊരു തിരിനാളുമായി തീരട്ടെ. ഇപ്രകാരം ഭദ്രാസനത്തിന് വിവിധ മേഖലകളിൽ, ബാംഗ്ലൂർ -ഹൈദരാബാദ് പ്രദേശങ്ങളിൽ, പുതിയ കൂട്ടായ്മകൾ രൂപീകൃതമാകുവാനും വിശ്വാസി-കൾക്ക് ആരാധിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ, കണ്ണൂർ- കോത്തന്നൂർ, ഇലക്ട്രോണിക് സിറ്റി, ഹൈടെക് സിറ്റി, ഹുസൂർ, ഹസറഘട്ട, തുടങ്ങിയ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ, ഭദ്രാസന നേതൃത്വത്തിൽ ആ പ്രദേശത്തെ ഇടവ-കകളും ചേർന്ന് രൂപീകൃതം ആകേണ്ടതാകുന്നു.

മുൻ സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലും ഉപരിയായി, നമ്മുടെ സഹായങ്ങൾ കൂടുതലായി, ആന്ധ്ര-യിലെ ഏലൂർ മേഴ്സി ഹോമിനും, മൈസൂരിലെ സ്നേഹ ഭവനം, അതോടൊപ്പം ഭദ്രാസന ചാരിറ്റി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സഹായങ്ങൾ നൽകു-വാനും കരുതുവാനും നമ്മുടെ കരങ്ങളാൽ ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുവാനും, ദൈവം നൽകുന്ന, അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം മാറ്റി വെച്ച് നൽകുവാനും നമ്മുക്ക് ഉത്തരവാദിത്വവും കടമയും ഉണ്ട്.

പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹാ നോമ്പിലെ ആദ്യ ഞായറാഴ്ച ആകുന്നുവെല്ലോ ഭദ്രാസന വൈദിക ദിനമായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കർത്തൃശിഷ്യപാതയിൽ, നമ്മെ നയിച്ചവരും നയിക്കുന്നവരും ആയ, എല്ലാ പുരോഹിതർക്കായും അവരുടെ കുടുംബങ്ങ-ൾക്കായും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, വൈ-ദിക ദിന ആശംസകൾ നേരുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരിശുദ്ധ സഭയെ നയിക്കുന്നതിനായി പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതി-നുള്ള പ്രക്രിയ പരിശുദ്ധ സഭ ആരംഭിച്ചിരി-ക്കുകയാണ്. വിശുദ്ധ വചനം നമ്മെ ഓർ-പ്പിക്കുന്നതുപോലെ നല്ല സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരെ പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്ക് ലഭിക്കുവാനായി നാമേവരും പ്രാർത്ഥിക്കണം. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ക്രമീകരണങ്ങൾ ദൈവഹിതം പോലെ നല്ല സാക്ഷ്യത്തോട് പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്ക് സാധ്യ-മാകട്ടെ.

യേശുക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരോട് ആയി പറയുന്നു, "നിങ്ങളെ ലോകം പകയ്ക്കും, നിങ്ങളെ നിഷേ-ധിച്ചു നിന്ദിക്കും, നിങ്ങളുടെ പേര് വിടക്കാക്കി പരിഹസിക്കും, ഉപദ്രവിക്കും, നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് എല്ലാ തിന്മകളും കളവായി പറയും,... നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ,... നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗ-ത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു...." നമ്മുടെ കർത്താ-വിന് വേണ്ടി, പരിശുദ്ധ സഭയുടെ ഫലദായകമായ വളർച്ചയ്ക്ക് വേണ്ടി സഹനാനുഭവങ്ങളിലൂടെ, കടന്നുപോയ പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ, മാധ്യസ്ഥത,വിശ്വാസ ജീവിത വഴികളിൽ നമുക്ക് ദീപനാളമായി പ്രഭ ചൊരിയട്ടെ.

സ്കറിയ മാത്യു അച്ചൻ
ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി, &
മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ.

CONSECRATION OF ST. GEORGE CHAPEL

സ്കറിയ മാത്യു അച്ചൻ

ദൈവകൃപയാൽ 2026, April 23,24 തീയതികളിൽ വിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ദിനങ്ങളിൽ, വിശുദ്ധ മുറോൻ കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ട, ദൊഡ്ഡബെല്ലാപ്പുര, സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് ചാപ്പലിന്റെ, ചരിത്ര വഴികളിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ, പരിശുദ്ധ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ 2009ൽ രൂപീകൃതമായ ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസന-ത്തിന്റെ വികസന പാതയിലെ ഒരു നാഴിക-ക്കല്ലായിരുന്നു, ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ വൈദികരുടെയും പ്രാർത്ഥനാ പൂർണമായ നേതൃത്വത്തിലും, ഭദ്രാസന മുൻ മെത്രപൊലീത്ത അഭിവന്ദ്യ ഡോ. എബ്രഹാം മാർ സെറാഫിം തിരുമേനിയുടെ അക്ഷീണ പരിശ്രമത്താലും പ്രാർത്ഥനകളാലും പരിശുദ്ധ സഭയെ കരുതു-കയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അഭ്യുദയ-കാംക്ഷികളായ വിശ്വാസി-കളുടെ അകമഴിഞ്ഞ സംഭാവനകളും ഇടവ-കകളിൽ നിന്നും ലഭ്യമായ തുകയും, സ്വരൂപിച്ച് പരിശുദ്ധ സഭയുടെ പേരി-ൽ ദോഡ്ഡബെള്ളാപൂർ എന്ന സ്ഥലത്ത് 5 ഏക്ക-റോളം സ്ഥലം വാങ്ങു-വാൻ കഴിഞ്ഞത്.

2022-27, ഭദ്രാസന കൗൺസിലിന്റെ, 2023 നവംബർ മാസം ഒമ്പതാം തീയതി കൂടിയ യോഗതീരുമാനപ്രകാരം പ്രസ്തുത സ്ഥലത്ത് ഒരു ചാപ്പൽ നിർമ്മിക്കുക എന്ന്, നിർദ്ദേശം ഉണ്ടാവുകയും തുടർന്നുള്ള വിവിധ സമിതി-കളിലും മീറ്റിങ്ങിലും ആലോചിച്ച് , 2024, ജൂലൈ മാസം പതിനേഴാം തീയതി ബാംഗ്ലൂർ ഹൊറമാവ് st. ജോസഫ് ദേവാലത്തിൽ വച്ച് നടന്ന 17 മത് ഭദ്രാസന വാർഷിക പൊതുയോഗത്തിൽ, ചാപ്പൽ നിർമ്മാണം ഭദ്രാസന കൗൺസിലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ചെയ്യുവാനായി തീരുമാനമെ-ടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭദ്രാസന കൗൺസിലിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ.സ്കറിയ മാത്യു, കൗൺസിൽ അംഗം ശ്രീ സൈജു സാമുവേൽ, ശ്രീ. എബ്രഹാം കുര്യൻ, ശ്രീ.ഗീവർഗീസ് ജോർജ്, എന്നിവർ, ചാപ്പൽ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. 2024, നവംബർ മാസം പതിനേഴാം തീയതി, ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസന അരമന ചാപ്പലിൽ വെച്ച്, മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ, പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് ത്രിദിയൻ, കാതോലിക്ക ബാവ പ്രാർത്ഥിച്ച് ആശീർവദിച്ച അടിസ്ഥാനശില, 2025, ജനുവരി മാസം 23 ആം തീയതി ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്ത, അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ്, തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങളാൽ, ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദിക ശ്രേഷ്ഠരുടെയു, ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ അംഗങ്ങൾ, സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ, മറ്റ് വിശ്വാസികൾ എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയോടെ സ്ഥാപിച്ച് ചാപ്പൽ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു.

2025, ജൂലൈ മാസം പതിനേഴാം തീയതി സെക്കന്ദരാബാദ് സെന്റ് ആൻഡ്രൂസ ദേവാലയത്തിൽ വച്ച് നടന്ന വാർഷിക പൊതുയോഗ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച്, ചാപ്പൽ നിർമ്മാണത്തോടൊപ്പം അവിടെയുള്ള ബിൽഡിങ്ങിന്റെ നവീകരണവും ഇതോടൊപ്പം പൂർത്തീകരിച്ചു. ഭദ്രാസനത്തിലെ ഇടവക വിശ്വാസികൾ, ഒരു ദേവാലയത്തിന് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതായ എല്ലാ വസ്തുവകകളും നേർച്ചയായി നൽകി, വിശുദ്ധ കൂദാശയ്ക്കായി ഈ ദേവാലയം ഒരുക്കി. ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ തീരുമാനപ്രകാരം ചാപ്പൽകൂദാശ ആഘോഷ കമ്മിറ്റിയുടെ ജനറൽ കൺവീനറായി വന്ദ്യ.സജി ഡാനിയേൽ അച്ചനും ജോയിൻ കൺവീനറായി, ബഹു സൈജു സാമുവേൽ എന്നിവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. 2026 ഫെബ്രുവരി നാലാം തീയതി വൈകിട്ട് സൂം മീഡിയ വഴി, അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ, ഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ വൈദികരുടെയും, കൗൺസിൽ അംഗങ്ങളുടെയും, സഭ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ, ഇടവക ട്രഷറർ, സെക്രട്ടറിമാർ, ഭദ്രാസന പൊതുയോഗ അംഗങ്ങൾ, മലങ്കര സഭ അസോസിയേഷൻ പ്രതിനിധികളുടെയും സംയുക്തമായ മീറ്റിങ്ങിൽ വച്ച്, ബഹു. വൈദികരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ചാപ്പൽ കൂദാശയുടെ ഉപസമിതികൾ രൂപീകരിച്ച് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു.

ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപോലിത്ത അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ ഫിലേക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ മുഖ്യ കാർമികത്വത്തിലും, വന്ദ്യരായ. കോർ എപ്പിസ്കോപ്പമാർ, റംബാച്ചൻ, വൈദിക ശ്രേഷ്ഠർ സഭാസ്ഥാനികൾ, വിവിധ ദേവാലയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിശ്വാസികൾ എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ 2026 ഏപ്രിൽ മാസം 22 ആം തീയതി 05:00 പിഎം മുതൽ പുതുക്കി പണിതായ പഴ്സനേജ് ബിൽഡിങ്ങിന്റെ കൂദാശയും, തുടർന്ന് പ്രാർത്ഥനയോടെ നാട മുറിച്ച് ദേവാലയുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ച്, വിളക്കുകളിൽ ദീപം, തെളിയിച്ച്, സന്ധ്യാനമസ്കാരവും തുടർന്ന് വിശുദ്ധ മുറോൻ കൂദാശയുടെ ആദ്യഭാഗവും പൂർത്തീകരിക്കുകയും, രാത്രി 9 ഓടെ എല്ലാവർക്കും അത്താഴം നൽകുകയും ചെയ്തു. 23 തീയതി വ്യാഴാഴ്ച രാവിലെ 07:30 ന് പ്രഭാത നമസ്കാരവും തുടർന്ന് ദേവാലയ കൂദാശയുടെ, രണ്ടാം ഭാഗവും പൂർത്തീകരിച്ച് വിശുദ്ധ കുർബാന, അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ കാർമികത്വത്തിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. രാവിലെ 11:15ന്, ആരംഭിച്ച പൊതു സമ്മേളനത്തിൽ, അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ ഫിലക്സിനോസ് തിരുമേനി അധ്യക്ഷത വഹിക്കുകയും, വിവിധ രാഷ്ട്രീയ- മത, സാമൂഹിക പ്രതിനിധികൾ, സംബന്ധിച്ച മീറ്റിങ്ങിൽ ആഘോഷ കമ്മിറ്റി കൺവീനർ ബഹു. സജി ഡാനിയേൽ അച്ചൻ സ്വാഗതം ആശംസിക്കുകയും. ദൊഡ്ഡബെല്ലാപുര മുൻ എംഎൽഎ ശ്രീ T. വെങ്കട്ട രമണയ്യാ, Rev. Fr ടെറി പ്രകാശ് സേവിയർ, (St. പീറ്റേഴ്സ് കത്തൊലിക് ചർച്ച്),

Rev Fr. സൈമൺ റ്റി ജോയ് (വൈദികസംഗം സെക്രട്ടറി), Mr. തോമസ് ജോൺ, (സഭ മാനേജിങ് കമ്മിറ്റി മെമ്പർ) തുടങ്ങിയവർ ആശംസകൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ എല്ലാവരെയും പൊന്നാട അണിയിച്ച്, മൊമെന്റോ നൽകി ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി സ്കറിയ മാത്യു അച്ചൻ- എല്ലാവർക്കും നന്ദി അറിയിക്കുകയും അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനയോടും ആശിർവാദത്തോടും മീറ്റിംഗ് സമാപിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ കൂദാശയിലും മീറ്റിംഗിന്, സംബന്ധിച്ചവരായ എല്ലാവർക്കും സ്നേഹവിരുന്ന് നൽകുകയും ചെയ്തു.

അഭിവന്ദ്യ, ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ കൽപ്പന, K.No.29/2026, പ്രകാരം, 2026 May 01-ന്നാം തീയതി മുതൽ, ഫാ. സ്കറിയ മാത്യുവിന് ചാപ്പലിന്റ ചുമതല നൽകുകയും, തുടർന്ന് എല്ലാ മാസങ്ങളിലെ രണ്ടാമതും നാലാമതും, ഞായറാഴ്ചകളിൽ, ക്രമമായി, ആരാധന നടന്നുവരുന്നു.

ദോഡ്ഡബെല്ലാപുര സെന്റ് ജോർജ് ചാപ്പലിന്റെ നിർമ്മാണവും കൂദാശയും, അനുഗ്രഹപ്രദമായ പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ, ബലപ്പെടുത്തിയ, കാരുണ്യവാനായ ദൈവസന്നിധിയിൽ വണങ്ങി, പുണ്യവാനായ ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ മധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്, നന്ദി സ്തുതി സ്തോത്രങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ സാന്നിധ്യത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും, നിർദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നൽകി നമ്മെ നയിക്കുന്ന, ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസന അധിപനും പരിശുദ്ധ സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനുമായ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്ക ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് ത്രിതീയൻ ബാവ തിരുമേനിയോടും, ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലിത്ത അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ ഫിലക്സിനോസ് തിരുമേനിയോടും ഉള്ളതായ നന്ദിയും കൂറും സിമാതീതമാകുന്നു. അവിടുത്തെ തൃക്കരങ്ങൾ മുത്തി ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ നന്ദി ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നു. ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ അംഗങ്ങളുടെ നിസ്വാർത്ഥമായ പ്രോത്സാഹനവും സാന്നിധ്യം, വൈദിക ശ്രേഷ്ഠരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും, പ്രാർത്ഥനയും, സാന്നിധ്യ സഹകരണങ്ങളും വിസ്മരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല, എല്ലാവർക്കും നന്ദിയുടെ പുച്ചെണ്ടുകൾ അർപ്പിക്കുന്നു. കൂദാശ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് അനുഗ്രഹപ്രദമായി സാന്നിധ്യം കൊണ്ടും അല്ലാതെയും നേതൃത്വം നൽകിയ എല്ലാ വൈദികരെയും പ്രത്യേകാൽ ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസന ഗോസ്പൽ സംഘ അംഗങ്ങളോടുമുള്ള നന്ദി അറിയിക്കുന്നു.

പ്രത്യേകാൽ, ഒപ്പം നിന്ന് നേതൃത്വം നൽകിയ, ബഹുമാന്യനായ എബ്രഹാം കുര്യൻ, കൗൺസിൽ അംഗം ശ്രീസൈജു ശമുവേൽ, ശ്രീ ഗീവർഗീസ് ജോർജ്, എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിനും, സാന്നിധ്യത്തിനും, സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കും, സ്വർഗ്ഗീയനായ ദൈവം നൂറുമേനി മടങ്ങായി അനുഗ്രഹം നൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദേവാലയ കൂദാശയ്ക്കായി സംഭാവനകൾ, നേർച്ചകളായി ഒരു പള്ളിക്കാവശ്യമായ എല്ലാം നൽകിയതായ, നല്ലവരായ എല്ലാവരോടും, ആദരവും നന്ദിയും അറിയിക്കുന്നു. ദേവാലയ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വിവിധ ചുമതലകൾ നിർവഹിച്ചവരായ ശ്രീ. മാത്യു ജേക്കബ്, ശ്രീ. P ജോൺബോസ്കോ, ശ്രീ. ദിനകരൻ S മാത്യു, ശ്രീ. സക്കറിയ മാത്യു, ശ്രീ. ഡെന്നി എന്നിവരോടും, ദേവാലയ കൂദാശ ദിനങ്ങളോട് ചേർന്ന, രാവും പകലുമായി കൂടെ നിന്ന, ബഹുമാന്യരായ ഗീവർഗീസ്, ശ്രീ ജോയ് എബ്രഹാം, ശ്രീ കുര്യാക്കോസ്, ശ്രീ തങ്കച്ചൻ, ശ്രീ സാബു, ഐസക് ജോർജ്, ഷിബു... തുടങ്ങിയവരോടും പ്രത്യേകം ദൈവസ്നേഹവും നന്ദിയും അറിയിക്കുന്നു. കൂദാശ അനുഗ്രഹപ്രദമാകുവാൻ നേതൃത്വം നൽകിയ, കൂദാശ കമ്മിറ്റി കൺവീനർ, ബഹു. സജീദാനിയേൽ അച്ചൻ, സൈജു സാമുവേൽ. ഉപസമിതികളിൽ പ്രവർത്തിച്ച വൈദികർ, അംഗങ്ങൾ. എല്ലാവരെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിൽ പുതിയ വിശ്വാസ സമൂഹങ്ങളും കൂട്ടായ്മകളും വളരുവാനും, തുടക്കങ്ങൾ കുറിക്കുവാനും, അനുഗ്രഹ പ്രദമായ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, മുഖാന്തരങ്ങളും പ്രചോദനവുമാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

The Forgotten Warning from Judas Iscariot

"Lord, is it I?" Matthew 26:22

The theme of this edition, "Twelve Paths, One Mission: On the Living Faith of the Apostles," encourages us to think about twelve ordinary men tasked with an extraordinary mission. Each apostle took a different route, but all were called to the same goal: to follow Christ and share His Kingdom.

Among these twelve paths, one stands out as a warning rather than a model. That path belongs to Judas Iscariot.

As an anaesthesiologist, I spend much of my day watching monitors. These monitors do more than just alert us when something goes wrong; they also detect small changes long before a problem becomes serious. A slight rise in heart rate or a change in blood pressure may seem unimportant on its own, but these small changes often signal a much deeper issue.

The worst disasters in medicine rarely happen without warning. They start quietly, just like Judas's downfall.

When we think of Judas, we often remember only the betrayal: the thirty pieces of silver, the kiss in Gethsemane, and the arrest of Jesus. However, Judas's story did not start there. The betrayal was just the result of a process that had been brewing in his heart for years.

That makes Judas's story relevant today.

Judas was not an outsider; he was one of the Twelve. He heard every sermon, witnessed every miracle, and sat at Jesus's feet, absorbing the same teachings that changed Peter, John, James, and the others. This gave him great access to Jesus. But access does not guarantee transformation. Jesus Christ called all twelve equally, but He never forced them to respond.
Peter stumbled but returned.

Thomas doubted but believed.

John stayed faithful at the Cross.

Judas walked away.

The tragedy of Judas is not that he lacked opportunities; it is that he consistently ignored the warning signs.

The Scriptures give us hints about these signs. We learn that Judas oversaw the common purse and took money from it (John 12:6). What may have started as a small compromise likely turned into a habit. Minor dishonesty grew into greed. Personal ambition overshadowed discipleship.

Just as illnesses often develop silently before symptoms appear, spiritual decline usually starts beneath the surface. No one suddenly wakes up to betray Christ. It happens one compromise at a time:
One neglected prayer.
One justified sin.
One hidden resentment.
One unchecked desire.

We know that preventing a problem is often better than fixing it later. Early detection can save a life, and the same principle applies to our spiritual lives.
Judas serves as a reminder that we must constantly check our hearts.

The most striking moment in his story occurs during the Last Supper. When Jesus revealed that one disciple would betray Him, the others did not immediately accuse anyone. Instead, each one asked, “Lord, is it I?”
This response is remarkable.
Not accusations.
Not finger-pointing.
Not self-righteousness.
But self-examination.

Perhaps this is one of the greatest lessons from Judas. His life pushes us to reflect inwardly before judging others. In a world where highlighting the flaws of others is easy, Judas challenges us to ask hard questions about ourselves:
Am I following Christ, or just religious habits?
Am I serving God, or seeking my own recognition?
These questions are uncomfortable, yet essential.
The mission given to the apostles was never just about being close to Jesus. It was about being transformed by Him. The eleven apostles remind us of how God's grace can change ordinary people into saints. But Judas reminds us that every disciple has the freedom to choose. His path serves as a warning along the apostolic journey.
Yet even in Judas's story, we see a powerful lesson about God's mercy. The difference between Peter and Judas was not the severity of their failures. Both failed Christ. Both broke their promises. Both felt deep regret.
The difference lay in Peter running back to Christ while Judas ran away.

The tragedy of Judas was not simply his betrayal; it was his inability to believe that God's mercy could still reach him.

As Christians today, we often feel connected to Peter because his story ends with restoration. However, many of us occasionally resemble Judas more than we’d like to admit, burdened by guilt, weighed down by failures, convinced that we’ve gone too far.

As I monitor patients in the operating room, I am constantly reminded that warning signs are valuable. They give us a chance to act before it's too late.

Perhaps that’s why the story of Judas serves as a caution for every believer. It reminds us that faith requires vigilance. It reminds us that being close to Christ must evolve into a deeper intimacy.

In every generation, there are still Twelve Paths and One Mission.
The mission remains unchanged.
The call remains the same.
The choice remains ours.

When history remembers our generation of Christians, may it not be said that we merely walked beside Christ, but that we faithfully followed Him, through every challenge, every temptation, and every season of life, until we finally hear the words every disciple longs for:

"Well done, good and faithful servant."
(Matthew 25:23)

Dr. Sherley S. Cherian
St.Thomas Orthodox Maha Edavaka,
Bangalore East

The Mission

FROM THE GOSPEL OF ST. MATTHEW

Jesus formally summons and names the twelve disciples and sends them out in mission with authority to preach the good news of the kingdom and to heal every disease and sickness. He accompanies their instruction with warnings about the need for endurance and the promise of reward for those who take up the cross and follow him.

In this second of the five major discourses of Jesus in Matthew, Jesus summons the twelve disciples and formally hands over to them his same authority to preach the good news of the kingdom and to heal "every" disease (10:1, 7-8), but not, tellingly, the authority to teach! That will come only at the end of the Gospel after the resurrection (28:18-20). Along with the authority come instructions for the conduct of the disciples' mission. The disciples are instructed to go out as wandering missionaries, relying on the hospitality of those who receive them and not lingering long with those who do not (10:9-15). Jesus warns them of the need for wisdom amid the tough realities of mission for ones who go as "sheep into the midst of wolves" (10:16). It gives encouragement to face certain persecution that the Father's Spirit will be with them and that in their suffering they are only imitating their master (10:17-25). It comforts them with the promise of the Father's presence and concern and with the value and hope of rewards for faithful endurance (10:26-42).

In so doing, key themes of discipleship and mission are noted. The call for the decision to acknowledge the Son of Man will bring not peace but a sword (10:34).

Worthy discipleship will mean to take up the cross and discover what it means that those who lose their lives for Jesus' sake will find it (10:37-39). Finally, disciples are given to realize that whoever welcomes them is actually welcoming the Messiah and, in turn, "the one who sent me." The Messiah's identity is constituted in the mission of his disciples. So it is significant that such welcoming is linked here to the theme of righteousness. Three times righteousness is specifically mentioned in connection with the disciple mission (10:41) and even a cup of water for these "little ones" in the name of a disciple merits reward (10:42). The discourse concludes once again with the characteristic formula of disciple instruction and reference to Jesus' ongoing ministry of teaching and proclamation (11:1).

Philip Joshua
St.Gregorios Orthodox Cathedral,
Hyderabad.

In Loving

Memory

of

Mr. Alexander Thomas

20th Feb 1965 – 18th May 2025

St.Mary's Orthodox Valiyapalli, Jalahalli

Remembered by

Latha Thomas, Alan Thomas, Marie Thomas
and Sandra Thomas

ST. GREGORIOS CONVENT SCHOOL, BILIKERE

Appeal for School Bus Sponsorship

St. Gregorios Convent School, Bilikere, an initiative of the St. Gregorios Charitable Trust under the Bangalore Diocese, provides quality education to over 450 students, many from rural and economically challenged families. To ensure safe and reliable transportation for our students, we are seeking sponsors and well-wishers to support the purchase of one additional school bus.

Estimated Cost: ₹30,00,000

Your contribution, whether full or partial, will help provide better access to education for hundreds of children. "Support a child's journey to school and help shape their future."

For Sponsorship & Donations & more information:
Dn. Geevargese Chacko Koshy
+91 7012 550 480
sgctmysore@gmail.com

കൂനൻ കുരിശു തീർത്ഥാടനം....
യാത്രാവിവരണം

ഞങ്ങൾ 24-പേരടങ്ങുന്ന Mar Gregorios Church - Pilgrim Centre - Hebbal Bangalore ദേവാലയത്തിലെ SJOF അംഗങ്ങൾ വികാരി ബഹുമാനപെട്ടാ സ്കറിയ മാത്യു അച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളത്തിലെ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ പുണ്ണ്യപുരാതന ദേവാലയങ്ങൾ സന്ദർശനാർത്ഥം 2025 ഒക്ടോബർ മാസം 26-നു ഞായറാഴ്ച്ച ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്നും ട്രെയിൻ മാർഗ്ഗം പുറപ്പെട്ടു. 17 ദേവാലയങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതിൽ കൂനൻ കുരിശ് ദേവാലയം ആണ് മുഖ്യ മായി പരാമർശിക്കുന്നത്.

'ജങ്കാർ' യാത്രയും ആസ്വദിച്ച് ഫോർട്ട് കൊച്ചിയിൽ മുൻകൂട്ടി ബുക്ക് ചെയ്തിരുന്ന ഹോട്ടലിൽ എത്തി. പ്രാഥമിക കൃത്യങ്ങൾ നിർവഹച്ചു പ്രഭാത ഭക്ഷണവും അല്പം വിശ്രമത്തിനും ശേഷം 'കൂനൻ കുരിശ്' ദേവാലയം പുറമെ നിന്നു കാണുകയും തുടർന്ന് യുദ ദേവാലയം ആയ 'സുന്നഗോഗും' 14-ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ നിർമ്മിതി ആയ 'ഡച്ച് പാലസും' സന്ദർശിച്ചു തുടർന്ന് ഫോർട്ട് കൊച്ചി മുതൽ ഹൈ കോർട്ട് വരെ ' വാട്ടർ മെട്രോ 'യാത്രയും നടത്തി ഹോട്ടലിൽ തിരികെ എത്തി സന്ധ്യ പ്രാർത്ഥനയും രാത്രി ഭക്ഷണവും കഴിച്ചു രാത്രി വന്ദനം പറഞ്ഞു എല്ലാവരും അവരവരുടെ മുറികളിലേക്ക് വിട വാങ്ങി.

ഞങ്ങളുടെ പ്രധാന തീർത്ഥാടന ലക്ഷ്യം "കൂനൻ കുരിശ് " തന്നെ ആയിരിന്നല്ലൊ. അഭിവന്ദ്യ ബന്ന്യാമീൻ റമ്പാച്ചനോട് മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ച തനുസരിച്ച് അന്നേ ദിവസം വിദേശത്തേക്ക് പോകേണ്ടി ഇരുന്നിട്ടും നമ്മുക്ക് വേണ്ടി വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചു. എല്ലാവരും രാവിലെ 5.45ന് ദേവാലയത്തിൽ എത്തി. വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ ഭക്തി പുരസരം സംബന്ധിച്ച് വിശുദ്ധ കുർബാനയും കാഴ്ച്ച അപ്പവും ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. നെയ്യപ്പവും കാപ്പിയും നേർച്ചയായി ഉണ്ടായിരിന്നു. അഭിവന്ദ്യ റമ്പാച്ചൻ ഈജിപ്ഷ്യൻ രീതിയിൽ നിർമ്മിതമായ ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയിൽ കല്ലോ കമ്പിയോ സിമിന്റോ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല എന്നും ശബ്ദത്തെ നിയന്ത്രിച്ച് അത്യാകർഷകമാക്കിയതു മായ സാവിശേഷതകൾ വിവരിച്ചു തരികയും, പ്രാദേശിക ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വീണ്ടെടുപ്പും ഉപദ്രവിച്ചവർ തന്നെ ഇപ്പോൾ സഹായികൾ ആയിത്തീർന്നതും ഇവിടെ അനുദിനം നടക്കുന്ന അധ്ഭുതങ്ങങ്ങളെയും ദേവാലയയെത്ത പുനുരുദ്ധരിച്ച് ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ആക്കിയതിൽ പരിശുദ്ധ ബസോലിയോസ് പൗലോസ് ദ്വിദീയൻ ബാവ യുടെ പങ്കും വിവരിച്ച് തന്നത് ആരുടെയും കണ്ണുകൾ ഈറനണിയുക്കയും കോരിതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ആദ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന തകർക്കപെട്ട ദേവാലയം വിശുദ്ധ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ യുടെ നാമത്തിലും എന്നാൽ പുനുരുദ്ധരിച്ച ദേവാലയം വിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് സഹദയുടെ നാമത്തിലും ആണ്. നിർമ്മാണ സമയത്തു കണ്ടെടുത്ത വിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ തിരു ശേഷിപ്പും സക്രള്ള ബാവ യുടെ ചെപ്പും വിശുദ്ധ മൂറോൻ തുടങ്ങിയ അമൂല്യ വസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയ രഹസ്യ അറ കണ്ടുകിട്ടിയതും ആയതിനാൽ ഗീവർഗീസ് സഹദാ യുടെ നാമത്തിൽ പുതിയ ദേവാലയം പുനർ നാമീകരണം ചെയ്തു എന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവരെ കൂടാതെ പരിശുദ്ധന്മാരായ പരുമല തിരുമേനീയുടെയും വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനിയുടെയും തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഈ

ദേവാലയത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മട്ടാഞ്ചേരി സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് കൂനൻ കുരിശ് പഴയ സുറിയാനി പള്ളി എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ഈ ദേവാലയം 14-ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉണ്ടായ പ്രളയത്തിൽ കൊച്ചി യുടെ പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചതിനാൽ പലയിടങ്ങളിൽ നിന്നും കുടിയേറിയ മാർത്തോമ്മ നസ്രാണികൾ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ പള്ളിയും കുരിശും സ്ഥാപിച്ചു. അങ്ങിനെ ആ സ്ഥലത്തിന് 'മാത്തൻ ചേരി 'എന്നുപേര് വരികയും പിന്നീട് മട്ടാഞ്ചേരി എന്നു ലോപിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ സമാധാനമായി മുൻപോട്ടു പോകുന്ന സമയം അലക്ക്സ്ന്ത്രയിൽ നിന്നും മലങ്കരയിലേക്ക് 1652-ൽ വന്ന മാർ അഹത്തുള്ള ബാവയേ പോർട്ടുഗീസ് കാർ അഴിമുഖത്തു കടലിൽ കെട്ടി താക്കുകയും ഈ ക്രൂര്തയ്ക്കു എതിരായി അന്ന് ജീവിച്ചിരുന്ന കാൽ ലക്ഷത്തിൽ പരം കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മാർത്തോമ്മ നസ്രാണികൾ ഈ പള്ളിയിൽ ഒത്തു കൂടി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിന്ന കൽ കുരിശ്ശിൽ ആലത്തു കെട്ടി അതിൽ പിടിച്ചു ഇനിയും വൈദേശിക സഭകളും ആയി സന്തതി പരംമ്പരകൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഒരു ബന്ധവും ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു നെഞ്ചു പൊട്ടി ചെയ്ത ശപഥമാണ് പിന്നീട് "കൂനൻ കുരിശൂ സത്യം". ആലത്തു പിടിച്ചതിനാൽ ഉണ്ടായ ചരിവ് കാരണം ആണ് കൂനൻ കുരിശ് എന്ന നാമം ഉണ്ടായത് എന്നാണ് ചരിത്രം. ഇതിനെ ഒന്നാം വിദേശ അധിനിവേശത്തിനെതിരെ നടത്തിയ ആദ്യ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരം എന്നും വിശേഷിപ്പിക്ക്യന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്നു പറയാം. ഈ ദേവാലയം ശെമ്മാശ്ശൻമാരുടെ പഠിത്ത വീട് ആയും കാട്ടുമങ്ങാട്ട് വലിയ ബാവ പട്ടം ഏറ്റതും വിശുദ്ധ മൂറോൻ കൂദാശ്ശ നടത്തിയുട്ടുള്ളതും പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി തുടങ്ങി പല പുണ്ണ്യ പിതാക്കന്മാർ ഇവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധ സക്രള്ള ബാവയുടെ കബറിടം ഈ ദേവാലയത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. മലങ്കര സഭാ മക്കളുടെ കണ്ണുനീർ വീണതും പുനർ ജന്മം നൽകിയതുമായ ഈ ദേവാലയവും സ്ഥലവും അന്യധീനപ്പെടുകയും ദീർഘ കാലത്തേക്ക് അറിയപ്പെടാതെ പോവുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധ പൗലോസ് ദ്വീതീയൻ ബാവയുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൽ കീഴിൽ ആയിരുന്ന സമീപ കാലത്താണ് പുനുരുദ്ധരാണംനടന്നത്. ബാവയോടൊപ്പംഅഭിവന്ദ്യബന്ന്യാമീൻ റമ്പാച്ചന്റെ കഠിനധ്വാനവും ദീർഘദൃഷ്ടിയും ഉറച്ചദൈവ വിശ്വാസവും ഒന്ന് മാത്രം ആണ് ഇന്നത്തെ സ്ഥിയിലേക്ക് എത്തിച്ചത് എന്നു നിസ്സംശയവും പറയാം. ഈ ദേവാലയം സന്ദർശിക്കുവാനും വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്ത് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാനും ലഭിച്ച അവസരത്തെ ഓർത്തു ദൈവത്തെ സ്തുത്തിക്കുന്നു. പിന്നീട് അടുത്ത തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രമായ കടമറ്റം St. George ദേവാലയം ലക്ഷ്യ ആക്കി യാത്രതുടർന്നു.

ഇപ്രകാരം ഞങ്ങളുടെ ഈ തീർത്ഥടനാ യാത്രയ്ക്കു ഇവിടെ നിന്ന് തന്നെ തുടക്കം കുറിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയ സർവശക്തനായ ദൈവത്തിനു സ്തുതീയും വന്ദനവും കരേറ്റുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ട മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്നു നയിച്ച ബഹുമാനപെട്ട സ്കറിയ മാത്യു അച്ഛനോടുള്ള നന്ദിയും സ്നേഹവും അറിയിക്കുന്നു. വിദേശ യാത്ര അന്നു തന്നെ ഉണ്ടായിരിന്നിട്ടും സമയ പരിമിതികളെ അവഗണച്ച് നമുക്ക് വേണ്ടി സമയം കണ്ടെത്തിയ ബന്ന്യാമ്മീൻ റംമ്പാചാനോടുള്ള ആദരവും അതേ പൊലെ തന്നെ അടുത്ത ദിനം (October 29, 2025) കാലുത്തെ പരുമല ദേവാലയത്തിൽ നിന്നും തുടക്കം കുറിച്ചു യാത്ര തുടരുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച് എത്തിയപ്പോൾ അവിചാരിതമായി അന്നേ ദിവസം വിശുദ്ധ ബലി അർപ്പിച്ച നമ്മുടെ തിരുമേനി അഭിവന്ദ്യ ഫിലക്സിനോസ് മെത്രപ്പോലീത്തയോടും ഉള്ള ഭക്തിയും ആദരവും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.

പ്രാർത്ഥനയോടെ.

Mr. P. V. Varughese
Vice-President SJOF
Mar Gregorios Orthodox Church, Hebbal

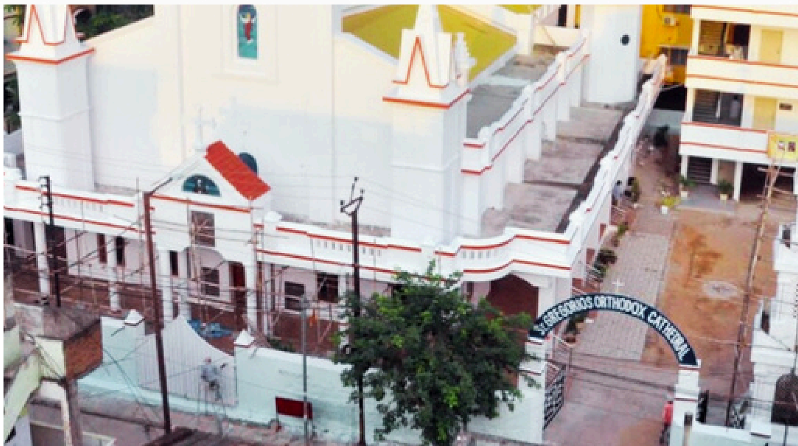

My Creator

When I lost my path,
I found a new guide.
Who then further restored me
Who felt me in my anguish
And held me in rage.
When problems pushed me down,
You were someone for me to lean on
You had the power to endure my heart.
My eyes found its gleam;
My lips found its smile;
From the best you bring in me.
I choose Jesus
The one who first chose me.

Liah Elsa Mathew
St. Thomas Orthodox Fellowship, Hyderabad

IS IT CHRISTIAN TO SAY GOOD MORNING?

The Word "Good" belongs to God.
When God began creating the world, He did not wait until the end to pass judgment on it. After each act, light, land, sea, living creatures; He paused and declared it good (Genesis 1:4, 10, 12, 18, 21, 25). And when everything was complete, He looked at the whole of His creation and called it very good (Genesis 1:31). That word good, is not a neutral, empty adjective in the Bible. It is not the kind of "good" we use when someone asks how our day was. It is God's own verdict, His seal of approval, stamped onto everything He made. This goodness is not merely something God does. It is something God "is". The Psalmist declares, "The Lord is good and His love endures forever" (Psalm 100:5). Goodness flows from His very nature, which is why Jesus, when addressed as "Good Teacher," gently redirected the question: "Why do you call me good? No one is good, except God alone" (Mark 10:18). Far from deflecting a compliment, Jesus was pointing to something profound, all genuine goodness has one source, and that source is God. Good is an attribute of God.

Morning Is a Theological Moment

Scripture does not treat morning casually. From the very first pages of Genesis, where God separated light from darkness and called it good, the Bible consistently presents morning as a sacred threshold, a moment charged with divine meaning and intentionality.

Perhaps nowhere is this felt more tenderly than in Lamentations. The book of Lamentations is not a cheerful text, it is a raw, honest cry from a people who have lost everything, sitting in the ruins of Jerusalem. And yet, right in the middle of that grief, the writer lifts his eyes and finds something unshakeable: “The steadfast love of the Lord never ceases; His mercies never come to an end. They are new every morning; great is Your faithfulness” (Lamentations 3:22–23). Morning here is not just a time of day. It is the moment when God’s mercy resets, when faithfulness arrives fresh, like dew on the ground, regardless of what the night held.

The Psalmists understood this deeply. "Satisfy us in the morning with Your unfailing love," prays the writer of Psalm 90, "that we may sing for joy and be glad all our days" (Psalm 90:14). Morning sets the tone for everything that follows — and the Psalmist knew that if God's love meets us at the start of the day, the rest of the day is transformed. This is why Psalm 59:16 breaks into song at dawn: "I will sing of Your strength; in the morning I will sing of Your love." Worship, for the Psalmist, was not saved for the Sabbath. It began the moment the eyes opened.

And then there is Psalm 30:5, one of the most quietly powerful verses in all of Scripture: "Weeping may stay for the night, but rejoicing comes in the morning." Morning is the horizon of hope. For every person who has lain awake in the dark hours, carrying grief or fear or uncertainty, this verse is a promise, the night is not the final word. Morning is.

Even Jesus Himself honoured the morning. Mark 1:35 gives us a glimpse of His personal rhythm: "Very early in the morning, while it was still dark, Jesus got up, left the house and went off to a solitary place, where He prayed." The Son of God, in the middle of a demanding ministry, surrounded by crowds and needs, chose to begin His day in quiet communion with the Father. If Jesus treated the morning as a moment for prayer and presence, how much more should we?

The Danger of an Empty Greeting

Of course, there is a shadow side. Words repeated often enough lose their weight, they become sounds we make out of habit, not heart. And "good morning" is perhaps the easiest greeting in the world to say without meaning a single syllable of it.

Jesus saw this danger clearly. He warned against prayers that were long but loveless, and greetings that were public but performative (Matthew 6:5). The Pharisees greeted people with great fanfare, and Jesus called it a performance, not a blessing. The same trap is open to us every morning. We say "good morning" with our eyes on our phone, our voice carrying no warmth, our attention already elsewhere. The words leave our mouth, but nothing of us goes with them.

A Christian greeting must carry more than courtesy. It should carry the weight of genuine love, the kind Paul describes in Romans 12:10: "Be devoted to one another in love. Honor one another above yourselves." To honour someone is to actually see them, to be present, to let them know they matter.

Every sunrise is God's goodness arriving fresh at your doorstep. To say "good morning" is to echo, in two small words, what God has been declaring since the very first dawn.

So let it be more than a reflex. Let it be gratitude to God and a genuine blessing to the person before you, because every good morning is, first, a gift from God.

So, Good morning is not just a greeting rather a declaration of showering God's grace and hope on the other. therefore always say good morning with a deeper sense of godliness.

Fr. Adv. Alvin Simon
Mar Gregorios Orthodox Chapel,
MGOCSM Student Centre, Davangere
Director and Student Chaplain

Healing without Harm

How science and policy can drive sustainable healthcare delivery in India

Dr. Alexander Thomas
Patron-Founder, Association of Healthcare Providers-India (AHPI); Consortium of Accredited Healthcare Organisations (CAHO); and the Association of National Board Accredited Institutions (ANBAI)
Mar Gregorios Orthodox Church, Hebbal

India must shift toward sustainable, science-led healthcare by cutting energy, plastic, and digital waste. Leveraging innovation and policy will heal patients without harming the environment.

India's healthcare system stands at a crucial moment. Over the past decades, it has made remarkable strides in expanding access, improving clinical outcomes, and building world class institutions. Yet beneath this progress lies an uncomfortable truth: healthcare itself is becoming a significant contributor to environmental harm.
Hospitals are among the most resource intensive institutions in society. They consume huge amounts of energy and water, depend heavily on single use plastics, generate hazardous waste, and increasingly rely on digital infrastructure with its own carbon footprint.

The growing use of data centres and artificial intelligence in healthcare further adds to this burden, given their significant requirements for energy, water, and cooling systems. The irony is that systems designed to protect health are, in many ways, contributing to environmental risks that ultimately undermine it.

This, unfortunately, is no longer just an environmental concern; it is a public health imperative. Climate change, air pollution, and antimicrobial resistance are already changing disease patterns, increasing healthcare costs, and affecting patient outcomes across India. The question is not whether healthcare should become sustainable, but how quickly and effectively we can make this change.

Globally, healthcare contributes nearly 5% of total greenhouse gas emissions, approximately equivalent to the emissions of the world's fifth largest contributing country. In India, where the sector is rapidly expanding, this footprint will only grow unless action is taken. The challenge is not just to deliver more care, but to deliver it sustainably.

Energy use is one of the largest contributors. Hospitals operate around the clock, with heating, ventilation, and air conditioning systems accounting for up to 70% of electricity consumption. Many facilities continue to depend on inefficient infrastructure and diesel generators, particularly in smaller towns. Transitioning to energy efficient systems, adopting AI driven energy management, and integrating decentralized renewable energy solutions can significantly reduce both emissions and costs.

Plastics present another major concern. Modern healthcare relies on single use materials such as IV tubing, syringes, gloves, and packaging to ensure infection control. However, many of these are made from PVC and other non recyclable polymers that generate toxic emissions when disposed of. Equally significant is the issue of packaging, which contributes a large share of hospital waste. Redesigning both products and packaging using recyclable, biodegradable, or bio based materials offers an alternative and immediate opportunity for impact.

Waste management remains a systemic weakness. Poor segregation at sourceleads to contamination, increased costs, and heightened risks to healthcare workers and the environment. Technology can play a transformative role through smart segregation systems, real time monitoring, and decentralized treatment solutions tailored for smaller facilities.

Water use presents similar challenges. Hospitals consume large volumes daily, often with limited recycling. Traditional X-ray film processing, still prevalent in smaller centres, adds to the burden through chemical waste and high water consumption. Transitioning to digital imaging and low water technologies offers a practical pathway forward.

Some of the most impactful opportunities lie in areas that are rarely discussed. Inhalational anaesthetic gases, for instance, are potent greenhouse gases with disproportionately high global warming potential, yet their use is poorly monitored. Similarly, healthcare textiles such as gowns, drapes, and uniforms represent a large but under-managed resource stream. Introducing reusable, trackable systems can significantly reduce waste while maintaining safety.

Digital health, often viewed as a solution, also carries an environmental cost. Data centres, artificial intelligence systems, and medical imaging technologies require substantial energy and water. As India accelerates its digital health transformation, sustainability must be incorporated into this evolution.

Behind all these challenges is a deeper systems issue. Procurement and operational processes rarely account for environmental impact, and there is limited transparency regarding the chemical composition and lifecycle of medical products. Sustainability continues to be seen as a peripheral concern though it is a core component of healthcare delivery.

An important barrier is the lack of awareness among healthcare professionals. Addressing this gap is the first step for both behavioural and institutional change. Initiatives by organizations such as Health and Environment Leadership Platform (HELP) an initiative by Public Health Foundation of India (PHFI) and Health Care Without Harm (HCWH) are beginning to address this through advocacy, education, and system level engagement.

At the same time, institutions like Centre for Cellular and Molecular Platforms (C-CAMP) an initiative supported by Dept of Biotechnology (DBT), Govt of India, can play a transformative role. With access to cutting edge technologies, startup ecosystems, and a dedicated focus on Climate Change and Health, they provide a vital bridge between real world healthcare challenges and high impact practical innovative solutions.

The emerging collaboration between HELP, which represents healthcare providers, and C-CAMP holds much promise. By bringing together frontline healthcare systems with scientific and technological capabilities, this partnership can catalyse practical, scalable solutions. It also creates opportunities to align stakeholders, including insurers and healthcare providers, in promoting preventive and sustainable health practices.

India has a unique opportunity to lead a global shift towards sustainable healthcare. With its strengths in frugal innovation, manufacturing, and digital capability, the country can develop solutions that are not only environmentally responsible but also affordable and scalable for the world.

The way forward requires a shift in thinking. Healthcare must move beyond the traditional focus on treatment to embrace a broader responsibility: protecting the environmental determinants of health. This will require leadership, collaboration, and a willingness to review established systems and practices.

The objective is not to compromise care, but to enhance it. A sustainable healthcare system is not only environmentally responsible; it is also more efficient, resilient, and aligned with the long term well being of patients and communities.

Science led solutions must become a central pillar of efforts to make India's healthcare system more climate friendly. This requires a focus on the components of healthcare delivery that carry the highest climate burden, including energy intensive hospital operations, single use materials, waste treatment systems, water consumption, anaesthetic gases, and rapidly expanding digital infrastructure.

A policy oriented approach would not only identify these pressure points but also create the conditions for targeted innovation through research support, regulatory incentives, public private collaboration, and procurement standards that reward sustainability. It also requires much closer collaboration between the healthcare system and the innovation ecosystem so that real world clinical needs, operational constraints, and public health priorities can more directly shape research agendas, product development, and the deployment of new solutions.

Breakthrough science can help develop cleaner materials, more efficient technologies, and scalable operational models that reduce environmental impact without compromising patient safety, affordability, or quality of care. In this sense, science should serve both as a diagnostic lens to identify the healthcare system's greatest sources of harm and as a practical engine for solutions that can be implemented across diverse healthcare settings.

In the end, the principle is simple: in our effort to heal, we must commit to protecting the very environment on which health depends.

Congratulations!

Congratulations **Siona Susan Reji,** St. Gregorios Orthodox Cathedral, Bangalore, for securing First prize in Diocesan Quiz Competition

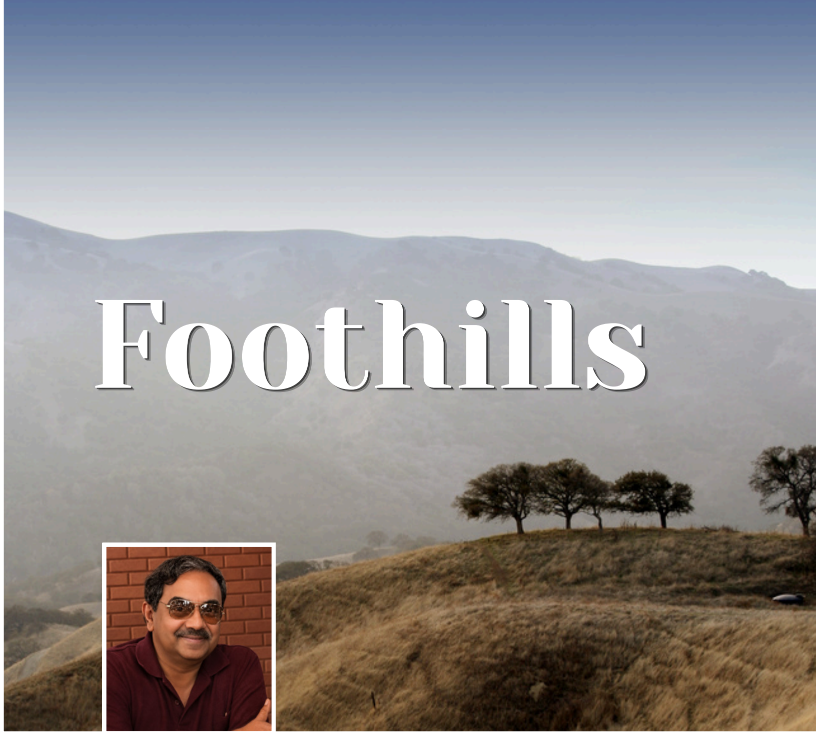

Foothills

Mathew P. Thomas
Mar Yuhanon Mamdana Orthodox Church,
K. R. Puram.

A life of sweat and toil is more ennobling than
offering lip service to God…

I watched the mountain towering up to the sky,
Misty clouds bathing naked tops in white froth,
The sun draping the beauties in golden attire,
Sending flashes and flames down the foothills.

I wound through mystic woods and barren rocks,
Taking halts and breaks at abodes of solitude,
Where hermits lived and died in spiritual quest,
Beating the cravings of the lush, green foothills.

I conquered the sublime heights of the summit,
Anchored myself close to the heavens,
Light from the East and the West energized my soul,
Catching fleeting moments of life beyond me.

It rained and soaked my body to the bones,
My eyes captured the tiny humans at work,
Down in the fields carrying bags of grains,
Singing and dancing the festival of harvest.

I trekked back rewinding every stone and grass,
Touched down the foothills where I belong,
The land of sweat and toil, of smiles and tears,
Where I breathed first and would breathe my last.

WITH THANKSGIVING AND JOY

WE REJOICE IN THE HOLY MATRIMONY OF

MR. VINITH MATHEW

(son of Mr. Mathew Jacob & Mrs. Latha Mathew)

MS. NIKKIE ELIZABETH JACOB

(daughter of Mr. Jacob Thomas Vaidhyan & Mrs. Annie Jacob Vaidhyan)

ON SUNDAY, 31st MAY 2026

AT ST. MARY'S ORTHODOX VALIYAPALLY, JALAHALLI

The sacred ceremony was graciously blessed by
His Holiness Zachariah Mar Severios Thirumeni
of the Idukki Diocese.

With Gratitude for Your Prayers and Blessings

May God's Grace Be with Them Always

THE SEVENTY EVANGELISTS ACCORDING TO LUKE 10:1

“After these things, the Lord appointed seventy others also, and sent them two by two before His face into every city and place where He Himself was about to go.” (St. Luke 10:1)

The Seventy Disciples were a group of followers appointed by our Lord Jesus Christ to participate in His mission of proclaiming the Kingdom of God. Their commissioning is recorded in the Gospel according to St. Luke (10:1-20). Unlike the Twelve Apostles, who were chosen for a unique apostolic ministry, the Seventy were entrusted with extending Christ's missionary work by preparing communities to receive Him. Jesus granted them authority to preach repentance, heal the sick, and proclaim that “The Kingdom of God has come near to you.” (Luke 10:9).

There are two traditions regarding the number of disciples sent by Christ for the proclamation of the Gospel. Some biblical manuscripts of Luke’s Gospel record the number as seventy, while other ancient manuscripts and Church traditions preserve the number as seventy-two. Both traditions have been received and discussed within the Christian Church. The names of the Seventy are not recorded in the canonical Scriptures. However, early Christian tradition, particularly as preserved by Hippolytus of Rome and later ecclesiastical sources, provides a traditional list of the Seventy Apostles. From a biblical perspective, the number seventy carries significant Old Testament associations. It recalls the seventy elders appointed to assist Moses (Numbers 11:16-25), the seventy nations traditionally derived from the Table of Nations (Genesis 10), and other instances where seventy symbolizes completeness and the universal scope of God’s saving work. These Old Testament parallels provide an important theological background for understanding the mission of the Seventy Disciples.

In this study, the traditional names of the Seventy Evangelists, along with the corresponding biblical references for each, have been compiled from available historical and ecclesiastical sources. This work seeks to present both the biblical foundations and the Church's traditional witness concerning these early messengers of the Gospel.

- Archaicus (1 Corinthians 16:17)
- Agabus (Acts 11:28; 21:10)
- Amplias, Bishop of Lydda (Romans 16:8)
- Ananias, who baptised Paul and Bishop of Damascus (Acts 9:10-17, 22:12)
- Andronicus, Bishop of Pannonia. (Romans 16:17)
- Apollos, Bishop of Caesarea (Acts 18:24; 19:1; 1 Corinthians 1:12; 3:4-22; 4:6; 16:12)
- Aquila (Acts 18:2, 18, 26; Romans 16:3; 1 Corinthians 16:19; 2 Timothy 4:19)
- Archaicus (1 Corinthians 16:17)
- Archippus (Colossians 4:17; Philemon 2)
- Aristarchus, Bishop of Apamea (Acts 19:29; 20:4; 27:2; Colossians 4:10; Philemon 24)
- Aristarchus, Bishop of Hyracania (Romans 16:14)
- Aristobulus, Bishop of Britain. (Romans 16:14)
- Artemas, Bishop of Lystra in Lycia. (Titus 3:12)
- Barnabas, Bishop of Milan. (Acts 4:36; 9:27; 11-15;1 Corinthians 9:6; Galatians 2:1,9,13; Colossians 4:10)
- Caesar, Bishop of Dyrrhachiu
- Carpus, Bishop of Berroia (2 Timothy 4:13)
- Cephas, Bishop of Iconium
- Clement, Bishop in Sardis. (Philippians 4:3)
- Cleopas, Bishop of Jerusalem (Luke 24:18; John 19:25)
- Crescens, Bishop of Galatia. (2 Timothy 4:10)
- Crispus, Bishop of Aegina. (Acts 18:8; 1 Corinthians 1:14)
- Epaenetus, Bishop of Carthage. (Romans 16:5)
- Epaphras (Colossians 1:7; 4:12; Philemon 23)
- Epaphroditus, Bishop of the Thracian City (Philippians 2:25; 4:18)
- Erastus (Acts 19:22; Romans 16:23; 2 Timothy 4:20)
- Euodias (Evodius), Bishop of Antioch. (Philippians 4:2)
- Fortunatus (1 Corinthians 16:17)
- Gaius, Bishop of Ephesus. (Acts 19:29; 20:4; Romans 16:23; 1 Corinthians 1:14; 3 John 1)
- Hermas, Bishop in Philipopoulis. (Romans 16:14)
- Hermes, Bishop of Dalmatia. (Romans 16:14)
- Herodion (Romans 16:11)
- James the Lord's Brother, Bishop of Jerusalem (Matthew 13:55; Mark 6:3; Acts 12:17; 15:13; Epistle of James)
- Jason, Bishop of Tarsus. (Acts 17:5-9)
- Justus, Bishop of Eleutheropolis. (Acts 1:23; 18:7; Colossians 4:11)
- Linus, Bishop of Rome. (2 Timothy 4:21)
- Lucius, Bishop of Laodicea. (Acts 13:1; Romans 16:21) 3 Scanned with OKEN Scanner
- Luke the Evangelist. (Colossians 4:14; 2 Timothy 4:11; Philemon 24)
- Matthias, who supplied the vacant place in the number of the twelve apostles.
- Mark the Evangelist and Bishop of Alexandria. (Acts 12:12, 25; 15:37-39; Colossians 4:10; 2 Timothy 4:11)
- Narcissus (Romans 16:1)
- Niconor, he died when Stephen was martyred (Acts 6:5)
- Olympas (Romans 16:15)

- Onesimus, Bishop of Ephesus. (Colossians 4:9; Philemon 10)
- Onesiphorus, Bishop of Colophon. (2 Timothy 1:16; 4:19)
- Parmenas, Bishop of Soli. (Acts 6:5)
- Patrobus, Bishop of Neapolis. (Romans 16:14)
- Philemon (Philemon 1)
- Philip, who baptized the eunuch. (Acts 6; 8; 21:8)
- Philologus, Bishop of Sinope. (Romans 16:15)
- Phlegon, Bishop of Marathon. (Romans 16:14)
- Prochorus, Bishop of Nicomedia. (Acts 6:5)
- Pudens (Pastorum) (Acts 6:5)
- Quadratus, Bishop of Athens.
- Quartus, Bishop of Beirut. (Romans 16:23)
- Rufus, Bishop of Thebes. (Mark 15:21; Romans 16:13)
- Silas, Bishop of Corinth. (Acts 15:22-40; 16:19-40; 17:4-15; 18:5)
- Simeon (Matthew 13:55; Mark 6:3)
- Sosipater, Bishop of Iconium. (Romans 16:21)
- Sosthenes, Bishop of Caesarea. (1 Corinthians 1:1)
- Stachys, Bishop of Byzantium. (Romans 16:9)
- Stephen, the First Martyr (Acts 6:5-7:60; 8:2 (Acts 6:5-8:2); 11:19; 22:20)
- Tertius, Bishop of Iconium (Romans 16:22).
- Thaddaeus, who conveyed the epistle to Augarus (Matthew 10:3; Mark 3:18)
- Timon, Bishop of Bostra (Acts 6:5)
- Timothy, Bishop of Ephesus (Acts 16:1; 17:14, 15; 18:5; 19:22; 20:4; Romans 16:21)
- Titus. (2 Corinthians 2:13; 7:6-14; 8:6-23; 12:18; Galatians 2:1-3; Epistle to Titus)
- Trophimus, Disciple of St. Paul. (Acts 20:4; 21:29; 2 Timothy 4:20)
- Tychicus. Bishop of Caesarea (Acts 20:4; Ephesians 6:21; Colossians 4:7; 2 Timothy 4:12)
- Urbanus, Bishop of Macedonia. (Romans 16:9)
- Zenas, Bishop of Diospolis (Titus 3:13)

Our Church joyfully celebrates the Feast of the Seventy (Seventy-Two) Evangelists on July 5 each year. As we remember these faithful servants who dedicated their lives to the proclamation of the Gospel and the expansion of the Kingdom of God, we are reminded that the mission entrusted to them continues in the life of the Church today.

May the memory of these holy Evangelists inspire us to proclaim Christ with courage, serve His Church with humility, and bear witness to His Kingdom through our words and actions. “The harvest truly is great, but the labourers are few; therefore pray the Lord of the harvest to send out labourers into His harvest.” (St. Luke 10:2)

Compiled by

Fr. Anish Varghese
St. Gregorios Orthodox Church, Mathikere

KEEP YOURSELVES HOLY

(LAWS OF PRIESTLY HOLINESS IN LEV 21:1-22:33)

Fr. Yohannan K.,
Dept. of Old Testament, STOTS, Nagpur

The priesthood and priests are very much in the news these days, perhaps not always for the right reasons! Every time another scandal (fake or otherwise) is flashed on screens and front pages of the Newspaper and it pointed more on the call of priesthood and its vocation. These worries and suspicions are often overwhelming, and enable the lay person to get rid of from the Church. Sometimes these news discourage the people who are loyal to the Church and its values. It is the right time for a retrospection and discover the remedies which help the Church to rejuvenate and renew the spirit in each priest who are called to be the servants of God. The Holy Scripture gives an appropriate and suitable answer for the lives of priesthood. It is none other than the book of Leviticus.

Leviticus is also known by the name it is given by Jewish Rabbis, "the Priest's Manuel". Much of Leviticus does read like a "how to" manual for carrying out the sacrifices and cleansing rituals that set Israel apart as God's holy people. It emphasizes the role of Israel's priests as the chosen representatives of the people before God. In their ritual acts of sacrifice the priests offer thanks to God, seek God's blessings and forgiveness, and make people clean who have become ritually unclean. The priests are the key links in the chain that holds God and God's people together.

The first sixteen chapters of Leviticus focus on the sacrifices the priests are to offer God, on the rituals and sacrifices connected with the ordination of the priests, and on the laws that defined who or what was clean or unclean. The focus of Leviticus 17–27 is on how the people of Israel will live together as God's holy people. A number of laws and their punishments are given, as well as instructions to the priests about the special religious festivals that are to be celebrated. The Lord promises to bless those who obey but punish those who disobey.

Priestly holiness: Lev 21:1–22:33
In Leviticus, holiness usually refers to something (or someone) that has been "set apart" or "dedicated" for a special purpose. God chose the Israelite people, the descendants of Abraham (Gen 12:1–3), to be a great nation. Later, God led them out of slavery in Egypt (Ex 12–15) and gave the Law to Moses and the people at Mount Sinai (Ex 19–40). The Law included rules about what was clean and the unclean.

Because God chose the people of Israel and gave them laws, Israel was set apart from their neighbors who worshipped other gods and did not follow the same laws of purity. “Be holy” was commanded, but a command based on the fact that God had chosen the people of Israel and had overwhelming love for them.

Things connected to the Lord or the Lord’s presence are considered holy. People were also chosen for spiritual duties or for holy purposes. The priests were chosen and set apart for doing the sacred work in the temple. The priests wore special robes (Ex 28:4–9), a golden crown with the words, “Holy to the Lord”, and a breast plate marked with the names of the twelve tribes of Israel. Israel’s priests had two main purposes:

1. To keep contact with God in the holy place of worship (the tent, and later the temple)
2. To help the people become pure.

The present section is concerned with the standards of holiness expected from the priests. It emphasize the fundamental requirement of holiness in the service of the Lord. Each of these chapters divide into six sections, each of which closes with the formula “I am the LORD; I sanctify you/ them” (21: 8, 15, 23; 22:9, 16, 32; cf. 20: 8)which speaks of the Lord as the sanctifier.

1. The Priestly holiness was to be manifested in earthly relationships of kinship and friendship (Lev 21:1–15).

This is illustrated under three particulars.

a. In mourning for the dead (vv. 1-6): There shall be no defilement for the dead. Coming into contact with a dead body made a person unclean (Lev 11; Num 19: 11- 21). This is to keep intact the purity and dignity of the sacred office.

b. In marriage (vv. 7- 8): A priest must marry only a virgin and it shows the unblemished sanctity in their families as well as themselves. The priestly line must be kept pure; the holy man must have a holy wife.

c. In the maintenance of purity in the priest’s family (v. 9): Since the office of the priest hood was passed on within a family, it is the duty of the family members to get away from all kinds of profane and wickedness. The failures from it in their case visited severe punishment than in that of others.

2. The Priestly holiness was to be manifested in relation to physical and bodily perfection (Lev 21: 17- 23).

Just as animals given for sacrifice could not have any defects, so those who handled the sacrifices or entered the holy place were to be without defects. Priests laboring under any personal defect were not allowed to officiate in the public service.

In this case, the spiritual purity and perfection required of him who would draw near to God in the priest’s office must be visibly signified by his physical perfection; otherwise the sanctity of the of the tabernacle were profaned.

By modern standards, this seems harsh, but this rule was based on the Israelite understanding of holiness, which meant that all things chosen and dedicated to God were to represent the perfection of God’s creation. Although men with such deformity could not serve at the altar, they were not abandoned by the community; they might be employed in some inferior duties about the sanctuary but could not perform the sacred office. They could eat the food the priests ate and likely helped the priests with certain tasks, such as getting rid of the ashes from the daily sacrifice. In all these regulations for preserving unblemished purity of the sacred character and office, there was a typical reference to the priesthood of Christ (Heb 7: 26).

3. The Priestly holiness was to be manifested in relation to the intake of sacrificial offerings (Lev 22: 1- 16).

The priests were to rely on the food that came from portions of the sacrifices they offered. To eat food from other sources showed a lack of faith. This rule was more than a diet restriction; it had to do with the priests trusting in God to provide for their needs. He must be careful in observing food laws. He must treat the holy things with most careful reverence which are their lawful portions. Any priests who undertakes sanctuary duties while unclean in any way has polluted the sacred area, and will be cut off from the community as a punishment. This law of holiness requires for every priest when theyapproaching the sanctuary for the communion of the body and blood of Jesus Christ.

4. The Priestly holiness was to be manifested in relation to the sacrificial offerings (Lev 22: 17- 33).

This is the law concerning priestly holiness with regard to the execution of the law of offerings. The objects offered for sacrifice were brought by the common people and their leaders, but only the priests could perform the sacrifices. The priests are instructed to ensure that all offerings are unblemished and perfect. Anything offered as a sacrifice was to be in perfect and whole condition (Ex 12: 4–5; Deut 17:1). This also shows a symbol of reverence given to God (Cf. Heb 9: 14; 1 Pet 1: 19).

These restrictions are expressly based upon the fact that the priest is a chief man among his people; that he is holy unto God, appointed to offer the sacrifices to God shall be holy. These laws were given, not to depreciate the earthly relationships of friendships and kindred, but only to magnify the more dignity and significance of the priestly relation to God, as far transcending even the most sacred relations of earth.

There is a silent prayer by the priest during 'Thooyobo' when the celebrant kneels down before the altar, after wearing his holy vestments.

"Lord God Almighty, who forgives the iniquities of men and desires not the death of a sinner , to You I stretch out the hands of my heart, and from You I ask forgiveness for all my unlawful deeds, although I am unworthy. But I beseech You to keep my thoughts from the operations of the enemy, and my eyes that look not in incontinently, my ears that they listen not to vanities, my hands from the service of hateful things and my inner parts that they be moved by You, so that I be entirely Yours, and from You may I receive the gift of Your divine mysteries, our Lord and God, forever. Amen."

This prayer has a meaning which is interconnected to the holiness of priest. In the book of Leviticus Chapter 8:14–30 depicts consecration offering for priests. After being anointed, Aaron and his sons offered first for themselves (Heb 7:27) and then to consecrate the alter (8:14–17). Then came a burnt offering of worship and consecration (8:18–21).Next they offered a ram of 'ordination' (8:22–29).The ram was sacrificed as a fellowship offering with special application of the blood to the priests' right ears, right thumbs, and right great toes (8:23–24). The smearing of blood on specific parts of the bodies of Aaron and his sons was a highly symbolic gesture, bearing directly upon the priest and his work.

The practice of smearing blood on persons or statues of god was common in the ancient West Asia. The words spoken during these rituals showed that the smearing was intended to protect the person or object from evil force (cf. Ex 4: 24, 25). The use of the blood in this ritual separated the priest from worldly concerns and decided him completely to the service of God.

Hereafter the Priest must listen carefully to God's pronouncements so that he can proclaim them properly; he should hear differently because the blood was on his ear. His hands must be devoted entirely to those things connected with the Lord's work, so that he will not be tempted to perform evil deeds; he should work differently because the blood was on his thumb.

His feet must always be directed in such a manner that they will be walking continually in the ways of the Lord; he should walk differently because the blood was on his toe.

This particular procedure is rich in meaning for the Christian priesthood of all believers, consecrated by the blood of Jesus Christ to hear the word of God, to perform works of grace and mercy and to walk according to the Lord's guidance. Being one of the Lord's priests was a highly responsible position, since the person who exercised it was in effect a substitute for God among the people. His way of life was get around in by restrictions which were designed to maintain his special state of holiness to the Lord. As a priest we are to be called to transform the lives of people, lay faithful and religious even today in the midst of all hard trials. A priest must therefore avoid all types improper ways of life which cause to imperfections and lead to immorality. A priest should witness the Christ by 'being in the world and yet not of the world.'

Akhila Malankara Prarthanayogam, Art competition Junior section, Second Prize, Evona Ann Punnose, St. Dionysious Orthodox church, Dasarahalli.

വിശുദ്ധ തോമാശ്ലീഹ, സംശയത്തിൽ നിന്ന് ലോകത്തെ മാറ്റിയ വിശ്വാസത്തിന്റെ യാത്ര

“കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാൻമാർ” (യോഹന്നാൻ 20:29)
ചരിത്രത്തിൽ പലരും രാജാക്കന്മാരായി ഓർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു. ചിലർ യുദ്ധവിജയങ്ങളാൽ പ്രശസ്തരാകുന്നു, എന്നാൽ ലോകത്തെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാറ്റിയത് വിശ്വാസത്തോടും സത്യത്തോടും ചേർന്ന് ജീവിച്ച മനുഷ്യരാണ്, അത്തരത്തിൽ കാലത്തെ മറികടന്ന് ഇന്നും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന മഹത്തായ വ്യക്തിത്വമാണ് വിശുദ്ധ തോമാശ്ലീഹ..
പലരും അദ്ദേഹത്തെ “സംശയിക്കുന്ന തോമാ” എന്ന പേരിൽ മാത്രമാണ് ഓർക്കുന്നത്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ തോമാശ്ലീഹ ഒരു സംശയിയുടെ പ്രതീകം അല്ല മറിച്ച്,സത്യം അന്വേഷിച്ച മനുഷ്യന്റെ പ്രതീകമാണ്, കാരണം അന്ധമായി വിശ്വസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന മനസ്സ് ദൈവത്തിനു വിലപ്പെട്ടതാണ്..

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായ തോമാശ്ലീഹയുടെ ജീവിതം ധൈര്യത്തിന്റെയും വിശ്വസ്തതയുടെയും ആത്മസമർപ്പണത്തിന്റെയും മഹത്തായ ഉദാഹരണമാണ്.. യേശു വീണ്ടും യൂദയായിലേക്ക് പോകാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ ഭയപ്പെട്ടു. കാരണം അവിടെ യേശുവിനെ വധിക്കാൻ ഗൂഢലോചന ഇടുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ അന്ന് തോമാശ്ലീഹ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു:
“അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന്നു നാമും പോക.” (യോഹന്നാൻ 11:16)
ഇത് ഒരു സാധാരണ വാക്കല്ല മറിച്ച്, ഇത് യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ ഭാഷയാണ്..ഇന്ന് ബന്ധങ്ങൾ പോലും സ്വാർത്ഥതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്ത്, ജീവൻ പോലും പണയം വെച്ച് ഗുരുവിനൊപ്പം നടക്കാൻ തയ്യാറായ ഹൃദയം തോമാശ്ലീഹക്കുണ്ടായിരുന്നു..

ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ ഭയമില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു അദ്ദേഹം, അവസാന അത്താഴസമയത്ത് തോമാശ്ലീഹ യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു:
“കർത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ വഴി എങ്ങനെ അറിയും?” (യോഹന്നാൻ 14:5)

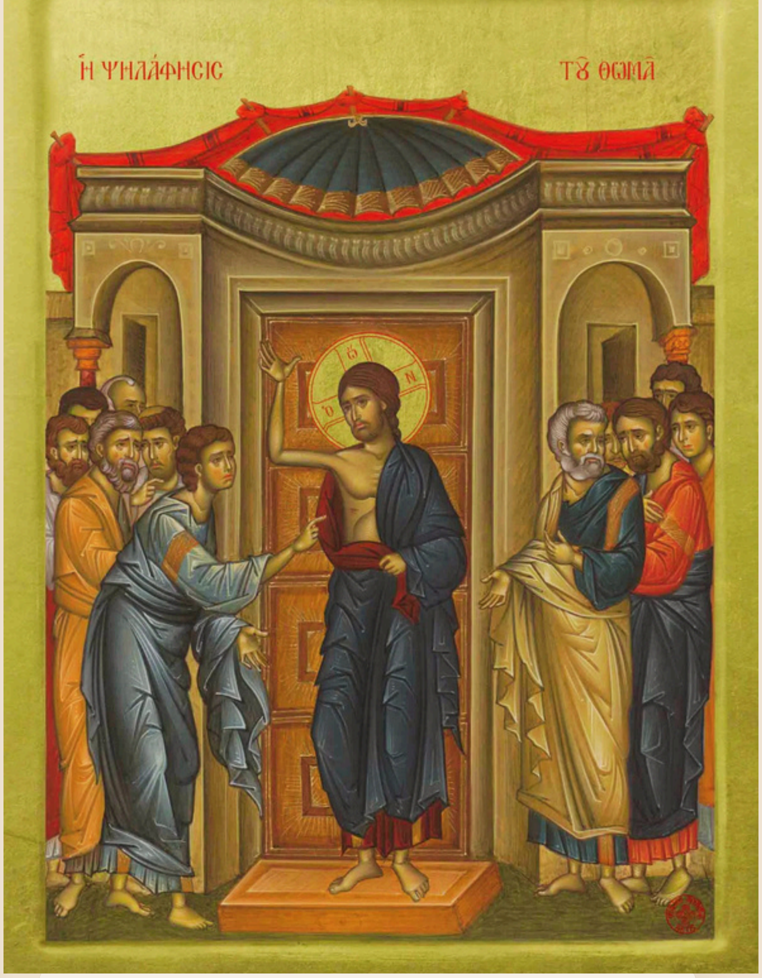

അപ്പോൾ യേശു മനുഷ്യചരിത്രത്തെ മാറ്റിമറിച്ച സത്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു:
“ഞാൻ തന്നേ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു.” (യോഹന്നാൻ 14:6)
ഈ സംഭവം നമ്മെ ഒരു വലിയ സത്യം പഠിപ്പിക്കുന്നു, ചോദിക്കാൻ ധൈര്യമുള്ളവർക്കാണ് യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നത്, ജീവിതത്തിൽ ചോദ്യങ്ങൾ വരുന്നത് തെറ്റല്ല. എന്നാൽ സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നത് തന്നെയാണ് ഏറ്റവും വലിയ നഷ്ടം..ഇന്ന് അനേകം യുവാക്കൾ ഉള്ളിൽ തകർന്ന അവസ്ഥയിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്.. പണമുണ്ട്, പക്ഷേ സമാധാനം ഇല്ല. സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ, സെൽഫികളിൽ ചിരിയുണ്ട്, പക്ഷേ ഹൃദയത്തിൽ ശൂന്യത നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥം കണ്ടെത്താനാകാതെ പലരും വിഷാദത്തിലേക്ക് വീഴുന്നു. ഈ തലമുറയ്ക്ക് തോമാശ്ലീഹയുടെ ജീവിതം പറയുന്ന സന്ദേശം വ്യക്തമാണ്:
ദൈവത്തെ അറിയാതെ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് ഒരിക്കലും പൂർണ്ണത കണ്ടെത്തുകയില്ല.

സംശയത്തിൽ നിന്ന് ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിലേക്ക്
യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ തോമാശ്ലീഹ ഉടൻ വിശ്വസിച്ചില്ല, അദ്ദേഹം തെളിവ് ആവശ്യപ്പെട്ടു, കാരണം അദ്ദേഹം

കപടവിശ്വാസിയല്ലായിരുന്നു;
സത്യസന്ധനായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സ്വാഭാവിക മനോഭാവം തന്നെയാണ് അത്. വേദനകൾ, നഷ്ടങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് മറുപടി ലഭിക്കാത്ത അനുഭവങ്ങൾ, ഇവയൊക്കെ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ വിശ്വാസത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനെ പ്രേരിപ്പിക്കും, എന്നാൽ യേശു തോമാശ്ലീഹയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞില്ല. മറിച്ച് അവനു മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അപ്പോൾ തോമാശ്ലീഹയുടെ ഹൃദയം ഉരുകി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു

“എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളോവേ.” (യോഹന്നാൻ 20:28)

ഇത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയ പുനർജന്മമായിരുന്നു, സംശയത്തിൽ നിന്ന് ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര.
ഇന്നും പലരും ജീവിതത്തിൽ തകർന്നുപോകുന്നു,ചിലർ ദൈവം തന്നെ വിട്ടുപോയി എന്ന് കരുതുന്നു, എന്നാൽ തോമാശ്ലീഹയുടെ ജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ സത്യമാണ്:
ദൈവം ചോദ്യങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല; അവൻ സത്യസന്ധമായ ഹൃദയത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു..

ഭാരതത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച അപ്പോസ്തോലൻ

യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു ശേഷം തോമാശ്ലീഹ ലോകത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ കടന്ന് സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. AD52 ൽ അദ്ദേഹം കേരളത്തിലെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എത്തി,അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അത്ര ദൂരം കടൽമാർഗം യാത്ര ചെയ്യുക എന്നത് അത്യന്തം അപകടകരമായ കാര്യമായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം വ്യക്തമായിരുന്നു, യേശുവിന്റെ സ്നേഹസന്ദേശം ലോകത്തെ അറിയിക്കുക.
തോമാശ്ലീഹയുടെ വരവോടെ ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയചരിത്രം മാറി, അദ്ദേഹം അനേകരെ സ്നാനപ്പെടുത്തി, സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചു, വിശ്വാസത്തിന്റെ വിത്തുകൾ ഈ മണ്ണിൽ വിതറി. ഇന്നും ലോകമെമ്പാടും അറിയപ്പെടുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാര-മ്പര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗത്തിന്റെ ഫലമാണ്.
അദ്ദേഹം ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു. എന്നാൽ അതിലും വലിയ അത്ഭുതം മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രത്യാശയും സ്നേഹവും ഉണർത്തിയതാ യിരുന്നു..

“മനുഷ്യർക്ക് അസാധ്യമായതു ദൈവത്തിനു സാധ്യമാണ്.” (ലൂക്കാ 18:27)

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനുള്ള സന്ദേശം.

ഇന്ന് മനുഷ്യർ സാങ്കേതികവിദ്യയിൽ വളരെയധികം മുന്നേറി. എന്നാൽ ആത്മാവിൽ പലരും തകർന്നിരിക്കുന്നു, കുടുംബങ്ങൾ തകരുന്നു, ബന്ധങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു, മാനസിക സമ്മർദ്ദം വർദ്ധിക്കുന്നു, കുഞ്ഞുങ്ങൾ ലഹരിക്കും, സോഷ്യൽ മീഡിയയ്ക്കും, മൊബൈലിനും, അഡിക്ട് ആകുന്നു. വിശ്വാസം കുറയുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് എല്ലാം ലഭിച്ചിട്ടും ഉള്ളിൽ സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.
ഈ സാഹചര്യത്തിൽ തോമാശ്ലീഹയുടെ ജീവിതം ഇന്നത്തെ തലമുറയോട് വിളിച്ചുപറയുന്നു:
ഭയത്തെക്കാൾ ശക്തമാണ് വിശ്വാസം..
സംശയത്തെക്കാൾ വലിയതാണ് സത്യം..
ഇരുട്ടിനെക്കാൾ ശക്തമാണ് ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചം..
തകർന്ന ഹൃദയത്തെ പോലും ദൈവത്തിന് ഉയർത്താൻ കഴിയും..

വിശുദ്ധ തോമാശ്ലീഹയുടെ ജീവിതം ഒരു പഴയ ചരിത്രകഥ മാത്രമല്ല. അത് ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ആത്മീയയാത്രയുടെ പ്രതിഫലനമാണ്. സംശയങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വാസത്തിലേക്കും, ഭയത്തിൽ നിന്ന് ധൈര്യത്തിലേക്കും, നിരാശയിൽ നിന്ന് പ്രത്യാശയിലേക്കും മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്ന ദൈവിക സന്ദേശമാണ് തോമാശ്ലീഹയുടെ ജീവിതം. ഇന്ന് നാം ജീവിതത്തിൽ എത്ര തകർന്ന അവസ്ഥയിലായാലും ഓർക്കുക:
“ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനാളും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു.”
(മത്തായി 28:20) എന്ന് യേശു നമുക്ക് തന്ന വാഗ്ദാനം...
ദൈവത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി അന്വേഷിക്കുന്ന ഹൃദയം ഒരിക്കലും ശൂന്യമായി മടങ്ങുകയില്ല..

എല്ലാവർക്കും നല്ലത് വരട്ടെ, സ്നേഹത്തോടെ..

Johnson Samuel
Counselling Psychologist & Poet
Dr.APJ Abdul Kalam National Award Winner
St. Baselios Orthodox Church, Marthahalli

St. Baselios OSC, Marthahalli | OVBS 2026
OVBS classes were conducted from 09 April to 12 April 2026, under the able leadership of Vicar, Rev. Fr. Aneesh K. O., Assistant Vicar and resource person Rev. Fr. Rinil Peter. The Four day OVBS program was successfully organized with enriching classes and engaging activities. Around 80 students participated, guided by 13 dedicated teachers, along with the support of volunteers and parents.

St. Peter's & St. Paul's Orthodox Chapel, Whitefield | OVBS 2026
The second Orthodox Vacation Bible School (OVBS) of St. Peter's & St. Paul's Orthodox Chapel, Whitefield, concluded on May 31, 2026, at Soukya Holy Trinity Chapel after four days of faith formation, fellowship, and joyful learning. Led by Assistant Vicar Rev. Fr. Rinil Peter, the program brought together 105 children, 19 teachers, over 30 volunteers, and many parents.
The opening evening on May 28 featured a vibrant bonfire with songs, stories, and fellowship. Deacon Jenet Saji led inspiring music sessions, while children participated in lessons on Orthodox faith, games, creative activities, and discussions. The program concluded with Holy Qurbana and a rally, reinforcing the spiritual focus of the camp.
The chapel's Vicar, Rev. Fr. Aneesh K.O., and the Managing Committee appreciated the dedicated efforts of the Assistant Vicar, organizing committee, teachers, volunteers, and parents in making OVBS 2026 a memorable and spiritually enriching experience for the children.

The senior citizen members of Mar Yuhanon Mamdana Orthodox Church, K. R. Puram, visited St. Mary's Orthodox Church, Goa, on Sunday, 14 June, where they participated in the Holy Qurbana. They also visited the tomb of Saint Alvares Mar Yulios and offered prayers.

St. George Orthodox Church, Indiranagar Celebrates Holy Feast of St. George

The Feast of St. George Orthodox Church, Indiranagar, Bengaluru, was celebrated from April 26 to May 3, 2026, with prayerful devotion and enthusiastic participation from parishioners and faithful across Bengaluru. The celebrations began with the traditional Kodiyettu (Flag Hoisting) and included a spiritual convention led by Rev. Fr. Simon Joy. The main feast on May 2 and 3 was led by H.G. Dr. Joseph Mar Dionysius Metropolitan, featuring the Holy Qurbana, traditional evening and daytime processions, special prayers seeking the intercession of St. George, and devotional messages. Nercha and Vechootu Nercha were served to all devotees. The celebrations were organized under the leadership of Vicar Rev. Fr. Koshy Thomas and General Convener Mr. Liju John, with the support of the Managing Committee, parish organizations, and numerous volunteers, making the feast a spiritually enriching and memorable occasion.

One Day conference organised by OCYM, St. Mary's OSC, Chandanagar, Hyderabad.

A youth conference was held on Sunday, 21st of June, 2026, after the Holy Qurbana. The Conference was conducted under the able leadership of Vicar, Fr. Cyril Varghese. the main speakers for the conference were Ms. Juby Thomas and Dr. Fini A. Philip. The conference was attended by nearly 70 members. Mgocsm Vice President Fr. Bino Samuel was presided over the conference.

St. Thomas Orthodox Fellowship, Hyderabad celebrates the Feast of its Patron, Saint Thomas along with its 15th Anniversary.

St. Thomas Orthodox Fellowship (STOF), Hyderabad, joyfully celebrated the Feast of St. Thomas on 5th of July 2026, coinciding with the fellowship's 15th anniversary since its formation. The Perunnal Holy Qurbana was celebrated by Fr. Jobin Varghese, Vice-President of MGOCSM, Bombay Diocese. The service was attended by the Vicar, Fr. Thomas Oommen, and Fr. Jaison John, Priest-in-Charge. More than 60 faithful participated in the celebrations. Following the Holy Qurbana, the feast concluded with the traditional Nercha and a fellowship breakfast.

The celebration was held at the fellowship's newly leased worship hall at Gowlidoddy, near the U.S. Consulate, Hyderabad, marking a new chapter in the spiritual journey of the congregation. As the fellowship commemorated fifteen years of worship, witness, and service, members offered thanksgiving to God for His abundant blessings and looked forward with renewed commitment to the mission of the Church. (Fellowship Webpage: **www.stofhyd.org)**

Congratulations

Mr. Rahul Saji Jacob, son of Saji Jacob & Shoba Jacob, member of St. George Indiranagar; Co-Founder & Chief Operating Officer (COO) of the Bengaluru-based nutrition startup Supply6, has achieved a significant milestone in the Indian startup ecosystem.

St. George Orthodox Syrian Church, Jeedimetla Celebrates Silver Jubilee with Year-Long Spiritual and Community Events

St. George Orthodox Syrian Church, Jeedimetla, Hyderabad, celebrated its Silver Jubilee during 2025–2026 with a year-long series of spiritual, charitable, and community-centred programmes, culminating in the grand Perunnal celebrations held from 19–26 April 2026.

The Silver Jubilee year commenced in May 2025 with a Mother's Day celebration and the felicitation of the Vicar, Rev. Fr. Thomas Oommen, on completing twenty-five years in the priesthood. In June, the Diocesan Metropolitan, His Grace Geevarghese Mar Philoxenos, unveiled the Silver Jubilee logo and blessed the foundation stone for the new Church Cross Tower. Throughout the year, the parish organised several significant events, including a free medical camp in association with Aster Hospitals, Onam celebrations, Orthodox Vacation Bible School (OVBS), Sunday School-led cleanliness drives, MMVS Day, St. Thomas Day cultural programmes, a Parish Christmas Get-Together, and the rededication of the renovated Madbaha on Christmas Eve. As part of the Silver Jubilee, the parish also launched a "Year of Charity" initiative supporting housing, education, medical assistance, and marriage aid, besides conducting a Silver Jubilee Charity Lottery, a Cricket Tournament, and a Gregorian Worship service.

The Silver Jubilee Perunnal began with the Kodiyettu on 19 April 2026. On 24 April, His Grace Geevarghese Mar Philoxenos consecrated the newly constructed Church Cross Tower (Kurishumoodu) dedicated to St. Mary the Theotokos, followed by Evening Prayer attended by His Grace Dr. Abraham Mar Seraphim, who delivered the devotional address. On 25 April, the parish honoured all its members during a thanksgiving gathering attended by His Grace Dr. Yakoob Mar Irenaios, His Grace Dr. Abraham Mar Seraphim, and His Grace Geevarghese Mar Philoxenos. The celebrations included Evening Prayer, a devotional message by H.G. Dr. Yakoob Mar Irenaios, and the traditional pradakshinam. The main feast was celebrated on 26 April with the Holy Mooninmel Qurbana co-celebrated by the three Metropolitans. During the service, the holy relics of St. Gregorios of Parumala and St. Geevarghese Mar Dionysius Vattasseril were solemnly installed. On the authority of His Holiness Moran Mar Baselios Marthoma Mathews III, Catholicos of the East and Malankara Metropolitan, the parish was officially elevated as the Georgian Pilgrim Centre of Hyderabad. A public meeting following the Holy Qurbana brought together the Metropolitans, former Vicars, clergy, distinguished guests, and faithful, marking the formal conclusion of the year-long Silver Jubilee celebrations.

Eyes on High

Editorial Board

President: His Grace Geevarghese Mar Philoxenos, Metropolitan

Vice-president & Managing Editor : Rev. Fr. Skariah Mathew

Chief Editor : Mr. Mathew Jacob

Associate Editor : Fr. Jaison John

Coordinators:
Bangalore Region: Rev. Fr. Saji Daniel
Bangalore Region: Rev. Fr. Iype P Alex
Hyderabad Region: Rev. Fr. Thomas Oommen
Gulf Region: Rev. Fr. Aby K. Raju

Diocesan Media Coordinators:
Rev. Fr. Simon Thomas Joy
Rev. Fr. Jayson Joyes

Board Members:
Mr. Thomas John
Mr. Dejy Paulose
Mr. Samuel Varghese
Mr. Alex Joseph
Mr. Jabi J. K.
Mr. Stephen Samuel
Mr. Paul C. Oommen

EYES ON HIGH

Advertisement Dimensions and Specifications

Full Page Bleed : 220 x 285 mm
Full Page Non Bleed : 204 x 264 mm
(above sizes apply for the covers and full page ads)
Half Page : 204 x 130 mm
Quarter Page : 100 x 130 mm
The soft copy of the artwork may be mailed in suitable format to:
editor.eyesonhigh@gmail.com

ADVERTISEMENT TARIFF

Back cover: Rs 12000
Inside front cover: Rs 10000
Inside back cover: Rs 8000
Full page: Rs 7000
Half page: Rs 4000
Quarter page: Rs 2500
Matrimonial: Rs 2000

Payments to be transferred to:
MOSC Bangalore Diocese
A/C No: 38478918935
IFSC: SBIN0017734
Bank: State Bank of India
Branch: Kothanur
For any enquiries:
WhatsApp at +91 9448040442 / +91 9740197343

Design: Fr. Jaison John
Printed at: Ariya Printers, R.M. Nagar, Bangalore16 | +91 98440 45173

Congratulations

With

Dn. Cyril B. John

Son of Mr. Biju John & Ancy Biju
(Ettiyam Parambil house
Valgavattom Thiruvalla)

Aksa Iype

Daughter of Fr. Iype P. Alex & Bindu Iype
(Karuvelil Pathicheril house
Mannar)

25th May 2026 | at Parumala Pally.

DAIKIN
AIR CONDITIONING

JAPANESE TECHNOLOGY
DAIKIN
GLOBAL NO. 1
IN AIR CONDITIONING

HOTELS | HOSPITALS | AUDITORIUMS | OFFICES | VILLAS

Climate Controls

NO 68, GERMANS, EJIPURA MAIN ROAD, NEAR LAST BUS STOP, VIVEKNAGAR, BENGALURU 560047
EMAIL:CLIMATECONTROLSBLR100@GMAIL.COM | KURIAN100@REDIFFMAIL.COM
PH 08041266100, 08025714100 | CELL 8880100100, 7795566100, 9845066100